

δοκέω-ῶ

Ενεργητική φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	δοκῶ	δοκῶ	δοκοῖμι, δοκοῖην	δόκει	δοκεῖν	δοκῶν, -ούσα, -οῦν
Παρατ.	ἐδόκουν	—	—	—	—	—
Μέλλ.	δόξω	—	δόξοιμι	—	δόξειν	δόξων, -ουσα, -ον
Αόρ.	ἔδοξα	δόξω	δόξαιμι	δόξον	δόξαι	δόξας, -ασα, -αν
Παρακ.	<δεδόκηκα>	<δεδοκηκῶς ᾶ>	<δεδοκηκῶς εἶην>	<δεδοκηκῶς ἴσθι>	<δεδοκηκέναι>	<δεδοκηκῶς, -κυῖα, -κός>
Υπερσ.	[ἐδέδοχεσαν]	—	—	—	—	—

Μέση φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	δοκοῦμαι	(δοκῶμαι)	(δοκοίμην)	(δοκοῦ)	δοκεῖσθαι	δοκούμενος
Παρατ.	—	—	—	—	—	—
Μέλλ.	—	—	—	—	—	—
Αόρ.	—	—	—	—	—	—
Παρακ.	δέδοκται	δεδογμένον ἤ	δεδογμένον εἶη	δεδόχθω	δεδόχθαι	δεδογμένος, -η, -ον
Υπερσ.	ἐδέδοκτο	—	—	—	—	—

Παθητικοί χρόνοι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Μέλλ.	—	—	—	—	—	—
Αόρ.	<ἐδοκήθην> [ἐδόχθην]	<δοκηθῶ> [δοχθῶ]	<δοκηθείην> [δοχθείην]	<δοκήθητι> [δόχθητι]	<δοκηθῆναι> [δοχθῆναι]	<δοκηθείς, -εῖσα, -έν> [-δοχθείς, -εῖσα, -έν]

δύναμι

Μέση φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	δύναμι	δύνωμαι	δυναίμην	δυνάσθω (γ' εν.)	δύνασθαι	δυνάμενος, -η, -ον
Παρατ.	ἐ(ή)δυνάμην	—	—	—	—	—
Μέλλ.	δυνήσομαι	—	δυνησοίμην	—	δυνήσεσθαι	δυνησόμενος, -η, -ον
Αόρ.	<ἐδυνησάμην>	<δυνήσωμαι>	<δυνησαίμην>	<δύνησαι>	<δυνήσασθαι>	<δυνησάμενος, -η, -ον>
Παρακ.	δεδύνημαι	(δεδυνημένος ᾶ)	(δεδυνημένος εἶην)	(δεδύνησο)	(δεδυνήσθαι)	(δεδυνημένος, -η, -ον)
Υπερσ.	(ἐδεδυνήμην)	—	—	—	—	—

Παθητικοί χρόνοι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Μέλλ.	[δυνηθήσομαι]	—	[δυνηθισοίμην]	—	[δυνηθήσεσθαι]	[δυνηθισόμενος, -η, -ον]
Αόρ.	ἐ(ή)δυνήθην ἐδυνάσθην	δυνηθῶ δυνασθῶ	δυνηθείην δυνασθείην	δυνήθητι (δυνάσθητι)	δυνηθῆναι δυνασθῆναι	δυνηθείς, -εῖσα, -έν δυνασθείς, -εῖσα, -έν